

DIUMENGE III DE QUARESMA (A)

Homilia del P. Bonifaci Tordera, monjo de Montserrat

19 de març de 2017

Ex 17,37; Ro 5, 1-2. 5-8; Jo 4,5 42

La pàgina magistral que hem escoltat de l'Evangelí ha estat escollida litúrgicament com a preparació al Baptisme dels neòfits. En ella s'hi mostren els passos per arribar-hi. Fem-ne un petit repàs per adonar-nos de la seva dinàmica.

Jesús, cansat del camí, al migdia s'asseu prop del pou de Jacob, on hi fluïa, en el seu fons, un corrent subterrani. Arriba una dona samaritana -no hi podia haver tractes entre jueus i samaritans perquè eren considerats cismàtics, un poble mesclat d'estrangers i que no practicava l'estricta compliment de la Llei que havien prescrit els jueus quan retornaren de l'Exili-. Jesús trenca tabús, s'acosta als pecadors i demana a la dona que li doni aigua. Ella es retreu. Però ell s'anticipa a oferir-li un aigua viva, que li apagarà la set. I la dona li'n demana. Però ell li exigeix que porti abans el marit. Però, "no en tinc", li diu. I Jesús la descobreix: n'has tingut cinc, i l'actual no ho és. Jesús exigeix, abans del Baptisme, que reconeguem els nostres pecats. Descoberta, reconeix que és un profeta, i li pregunta si s'ha d'adorar Déu al Garizim o a Jerusalem. I Jesús li revela que en cap dels dos llocs, perquè Déu és Esperit i cal adorar-lo en esperit i en veritat. En això, revela que els cristians seran alliberats d'un lloc concret per adorar Déu, ja que seran temples de l'Esperit, ells mateixos. Això és el que farà el Baptisme. La dona, aleshores, expressa la fe d'una esperança en el Messies futur, que haurà de revelar-ho. I Jesús afirma: "Jo el sóc, el qui parla amb tu". És la revelació final: "Jo el sóc" evoca l'aparició de Déu a Moisès en el Sinaí, i "el qui parla amb tu" confirma que ell és la Paraula de Déu. La dona se'n va escapada cap al poble a anunciar la presència "d'un home que m'ha descobert el que jo he fet, i els diu si no serà el Messies". I tothom va a l'encontre de Jesús per confirmar-ho. I Jesús es queda dos dies amb ells i els convenç a tots, perquè "ho han escoltat de la seva boca i han cregut que aquest és el Salvador del món". Aquesta és la confessió final, que també hauran de fer els neòfits abans de rebre el Baptisme.

De la set física de Jesús hem passat a la set de veure créixer la collita. I aquest era l'aliment de Jesús: veure créixer els creients del Pare, veure créixer el Regne, veure créixer els fills de Déu, els seus seguidors.

Nosaltres, segurament, no haurem hagut de fer tot aquest recorregut per arribar a la fe en Jesús, perquè forem batejats de petits, inconscients, i després instruïts. Però, ¿de grans, i fins ara, cerquem de forjar aquesta fe en el contacte personal amb Jesús? ¿El busquem en l'estudi de l'Escriptura, en l'oració, en la participació en els sagraments? Crist s'acosta a nosaltres, però ¿nosaltres ens el deixem acostar? ¿O, potser, fins i tot el defugim?

El temps de Quaresma ha de ser l'ocasió propícia per intensificar i aprofundir la nostra relació de comunió amb Jesús, en l'Esperit i sota la mà bondadosa del Pare del cel.